

2.5.2017

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά αριθ. 1185/2016, του Victor Delgado Santiago, ισπανικής ιθαγένειας, σχετικά με τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, της 18ης Μαρτίου 2016, για τον έλεγχο της μετανάστευσης

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων καταγγέλλει ότι η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για τους πρόσφυγες παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αντί να προστατεύονται σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης, οι πρόσφυγες επιστρέφονται στην Τουρκία, η οποία κατά τη γνώμη του αναφέροντος δεν συνιστά ασφαλή τρίτη χώρα. Ο αναφέρων υποστηρίζει ότι αυτή η συμφωνία είναι άκυρη, καθώς η Τουρκία έχει καταγγελθεί από ανθρωπιστικές οργανώσεις για ταπεινωτική μεταχείριση των προσφύγων. Ζητεί να κηρυχθεί άκυρη η συμφωνία, δεδομένου ότι έρχεται σε αντίθεση με το δίκαιο της ΕΕ και το διεθνές δίκαιο.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 8 Μαρτίου 2017. Η Επιτροπή εκλήθη να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216 παράγραφος 6 του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 2 Μαΐου 2017

Η δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016 δεν αποτελεί διεθνή συμφωνία συναφθείσα εξ ονόματος της ΕΕ. Στις 18 Μαρτίου 2016, εκπρόσωποι των κρατών μελών, ενεργώντας με την ιδιότητα του αρχηγού κράτους ή κυβέρνησης, συναντήθηκαν με τον Τούρκο ομόλογό τους για να συζητήσουν την μεταναστευτική κρίση και ενέκριναν τη δήλωση ΕΕ-Τουρκίας.

Η Επιτροπή επιθυμεί να πληροφορήσει τον ενδιαφερόμενο ότι στις 28 Φεβρουαρίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απεφάνθη με τις αποφάσεις του στις υποθέσεις T-192/16, T-193/16 και T-257/16 NF, NG και NM κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ότι, ούτε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ούτε κανένα άλλο θεσμικό όργανο της ΕΕ δεν έλαβε απόφαση

σύναψης συμφωνίας με την Τουρκική Κυβέρνηση σχετικά με την μεταναστευτική κρίση.

Η Επιτροπή επιθυμεί να υπενθυμίσει ότι, σε σχέση με την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας και σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2013/32/ΕΕ περί διαδικασιών ασύλου, η εφαρμογή της έννοιας υπόκειται σε εθνικούς κανόνες βάσει των οποίων εξετάζεται κατά περίπτωση το ασφαλές ή όχι μιας τρίτης χώρας σε σχέση με συγκεκριμένο αιτούντα. Ο αιτών πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσβάλει την εφαρμογή της έννοιας με το αιτιολογικό ότι η τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλής λόγω της δικής του προσωπικής κατάστασης.

Συμπέρασμα

Τούτων δοθέντων, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να βοηθήσει τον αναφέροντα.